

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoE/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221206192
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Hadnagyová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1221206192.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Hadnagyovej a sudkýň JUDr. Ľubice Bundzelovej a JUDr. Janky Grečmal, v právnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt C. XXXXX/XX, D., zastúpeného splnomocnencom: JUDr. Denisa Jánošíková, advokátka, so sídlom Bratislava, Klincová 35, a povinnej: D. E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt D. XXX/XX F., G., o výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: C. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 15Em/1/2022-717 zo dňa 12. decembra 2024, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil výkon rozhodnutia – rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 20P/46/2022 329 zo dňa 04.07.2024, právoplatný v časti výroku I. dňom 24.08.2024 a vykonateľný v časti výroku I. dňom 24.08.2024, na základe ktorého: „Súd mení rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 49P/80/2017-496 zo dňa 30.05.2018 tak, že maloletého C., nar. XX.XX.XXXX zveruje od právoplatnosti tohto rozsudku do striedavej starostlivosti oboch rodičov. Maloleté dieťa bude v starostlivosti otca v párnom kalendárnom týždni od pondelka od 08:00 hod. do nasledujúceho pondelka do 08:00 hod. s tým, že otec maloletého dieťaťa je povinný odovzdať maloleté dieťa do školského zariadenia a ak by dieťa nenavštevovalo školské zariadenie, tak dieťa odovzdať matke v mieste trvalého bydliska matky. Maloleté dieťa bude v starostlivosti matky v nepárnom kalendárnom týždni od pondelka od 08:00 hod. do nasledujúceho pondelka do 08:00 hod. s tým, že matka maloletého dieťaťa je povinná odovzdať maloleté dieťa do školského zariadenia a ak by dieťa nenavštevovalo školské zariadenie, tak dieťa odovzdať otcovi v mieste trvalého bydliska otca“, výrokom II. uložil povinnej pokutu vo výške 200,- eur, ktorú je povinná zaplatiť na účet tunajšieho súdu do 15 dní od doručenia tohto uznesenia, výrokom III. návrh povinnej na zastavenie vykonávacieho konania zamietol a výrokom IV. uložil oprávnenému a povinnej, aby v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia doručili súdu svoje písomné vyjadrenie k tomu, ako prebieha realizácia striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloleté dieťa.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 2 ods. 1, § 370 ods. 1, § 371 ods. 1, § 373, § 374 ods. 1, § 376 ods. 1, § 377, § 378, § 379 ods. 1 a 2, § 382 ods. 1, § 388 ods. 1 a § 390 ods. 1 a 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“) a § 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých v znení vyhlášky č. 413/2023 Z. z. (ďalej len „Vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z. z.“) a vecne tým, že oprávnený sa svojím návrhom domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia – pôvodne rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 49P/80/2017-496 zo dňa 30.05.2018 v znení neskorších opravných uznesení a rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č. k. 27P/110/2019-228 zo dňa 26.06.2020, a po zmene exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k.

20P/46/2022-329 zo dňa 04.07.2024, právoplatným v časti výroku I. dňom 24.08.2024. Oprávnený vyjadril súhlas s pokračovaním konania o výkon rozhodnutia na podklade zmeneného exekučného titulu po tom, čo podaním zo dňa 06.09.2024 oznámil, že matka opätovne nerešpektuje rozhodnutie súdu. Súd prvej inštancie preto v zmysle § 390 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku pokračoval v konaní, čo považoval s ohľadom na povahu zmeny za možné, hospodárne a efektívne. Vo veci bolo opakovane nariadené pojednávanie, na ktoré sa povinná nedostavila, a súd ju opakovane písomne vyzýval k tomu, aby sa riadne podrobila vykonateľnému súdному rozhodnutiu, avšak bezvýsledne. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že rozsudok súdu, č. k. 20P/46/2022-329 zo dňa 04.07.2024, je právoplatný a vykonateľný, no nie je dodržiavaný. Oprávnený sa s maloletým nestretol od 31.08.2024, hoci by mal mať maloletého v striedavej osobnej starostlivosti v týždňových intervaloch. Do 31.08.2024, najmä počas letných prázdnin 2024, trávil otec s maloletým čas a kontakt prebiehal, avšak následne sa syn prestal s otcom stretávať úplne. Povinná nerešpektovanie rozsudku odôvodňovala odmietavým postojom maloletého, avšak súd prvej inštancie zdôraznil, že je úlohou povinného rodiča dieťa na styk, resp. odovzdanie do starostlivosti druhého rodiča riadne pripraviť a pozitívne motivovať. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že povinná sa nezúčastnila ani súdom nariadeného odborného poradenstva (ktoré nepovažovala za potrebné), výzvy súdu na dobrovoľné plnenie ostali bezvýsledné a striedavá starostlivosť podľa rozsudku neprebíha vôbec. Vzhľadom na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia – rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 20P/46/2022-329 zo dňa 04.07.2024, je dôvodné vyhovieť a výkon rozhodnutia nariadiť (výrok I.). Zohľadnil pritom záujem maloletého dieťaťa, ktoré je vo veku 10 rokov, kedy je potrebné vytvoriť priestor na budovanie a prehĺbovanie riadneho citového vzťahu s otcom, pričom dieťa má právo na zachovanie rovnocenného vzťahu s obidvoma rodičmi. Konštatoval, že sú splnené podmienky podľa § 376 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, keďže povinná dobrovoľne neplní to, čo jej ukladá vykonateľný exekučný titul. Ďalej zdôraznil, že je úlohou práve dospelých pomôcť deťom citlivo interpretovať komplikované rodinné vzťahy a nájsť bezpečnú pozíciu, pričom na odblokovaní prípadného odmietania musia dospelí spolupracovať. Neakceptoval námietku povinnej, že maloletý k oprávnenému ísť odmieta, nakoľko tým prenáša zodpovednosť za nerealizovanie styku na maloleté dieťa, hoci práve ona s ním trávi väčšinu času a má najväčší vplyv na jeho názory. Bolo preukázané, že povinná nepodnecuje maloletého k tomu, aby prejavil aktívny záujem o oprávneného, hoci by ho mala motivovať k udržiavaniu väzieb. Súd prvej inštancie v snahe dosiahnuť dobrovoľné plnenie a minimalizovať dopady na maloletého nariadil viaceré pojednávania, vyzýval povinnú na plnenie a nariadil odborné poradenstvo, avšak bezvýsledne. Povinnou deklarovaný odmietavý postoj dieťaťa nie je okolnosťou, ktorá by spôsobovala zánik uloženej povinnosti. V zmysle aktuálnej úpravy preto prípadná existencia ospravedlniteľných dôvodov, správanie rodičov či názor maloletého dieťaťa nemajú pre samotné rozhodovanie o nariadení výkonu rozhodnutia podstatný právny význam. V snahe minimalizovať negatívne dopady konfliktu rodičov a núteného výkonu rozhodnutia na maloletého, pred uskutočnením samotného výkonu rozhodnutia rozhodol s poukazom na § 382 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku o uložení pokuty povinnej vo výške 200,- eur (výrok II.). Túto sumu, hoci zákon umožňuje uložiť pokutu až do 1 000 eur, považoval nateraz za dostatočne motivačnú pre povinnú na to, aby súdne rozhodnutie rešpektovala. Zároveň upozornil, že pokiaľ sa toto opatrenie ukáže ako neúčinné, môže povinnej uložiť pokutu aj opakovane, prípadne v zmysle § 386 a nasl. Civilného mimosporového poriadku pristúpiť k odňatiu maloletého. Nateraz však nepovažoval za dôvodné a súladné s najlepším záujmom maloletého dieťaťa vyhovieť návrhu oprávneného a súčasne s nariadením výkonu rozhodnutia ihneď rozhodnúť aj o odňatí maloletého, nakoľko by podľa jeho názoru išlo o veľmi radikálny zásah, ktorý by mohol viesť k narušeniu psychickej stability dieťaťa a k jeho averzii voči otcovi. Návrh povinnej na zastavenie vykonávacieho konania zamietol ako nedôvodný (výrok III.). V konaní bolo preukázané, že existuje exekučný titul, ktorý nie je dodržiavaný, a preto bol návrh na výkon podaný dôvodne. Zdôraznil, že postupoval správne, keď na návrh oprávneného podľa § 390 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku pokračoval v konaní aj po zmene exekučného titulu, čo bolo s ohľadom na povahu zmeny možné a hospodárne. Eventuálne rozhodovanie o zastavení výkonu rozhodnutia prichádza do úvahy až po jeho nariadení. Zároveň s poukazom na § 388 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku uložil obom účastníkom povinnosť, aby v lehote 30 dní doručili súdu písomné vyjadrenie k tomu, ako prebieha realizácia striedavej osobnej starostlivosti (výrok IV.). Túto povinnosť uložil preto, aby mal v primeranej dobe priebežné informácie o realizácii rozhodnutia, ktoré mu umožnia rozhodnúť o ďalšom postupe a prípadnom uplatnení ďalších prostriedkov.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti výroku I. a III. podala v zákonnej lehote odvolanie povinná z dôvodov podľa ustanovenia § 62 a § 377 ods. 2 a 3 Civilného mimosporového poriadku a § 365 ods.

1 písm. b/, e/, f/ a h/ Civilného sporového poriadku. Dôvodila, že exekučný titul nie je vykonateľný, a vo vzťahu k výroku III. namietala, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v bode I. zmenil tak, že návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietla, a v bode III. zmenil tak, že konanie o výkon rozhodnutia zastavuje, alternatívne aby napadnuté uznesenie v bode III. zrušil. Namietala, že exekučný titul – rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 20P/46/2022-329 zo dňa 04.07.2024 – nie je spôsobilý na výkon rozhodnutia, pretože nie je formálne, ani materiálne vykonateľný. Predmetný rozsudok jej ako účastníčke konania nebol nikdy súdom úradne doručený, a preto nemôže byť právoplatný, ani vykonateľný. O jeho existencii a obsahu výroku, ktorým sa mení starostlivosť na striedavú v rovnakých týždenných intervaloch a určuje výživné, sa dozvedela až dňa 31.08.2024, teda po vyznačenom dátume právoplatnosti a vykonateľnosti, a to len takým spôsobom, že otec odovzdal kópiu rozhodnutia priamo maloletému dieťaťu s pokynom, aby ho predložilo matke. Exekučný titul je v časti realizácie striedavej starostlivosti aj fakticky nevykonateľný pre negatívny postoj maloletého dieťaťa, ktoré striedavú starostlivosť s otcom úplne odmieta, vyjadrilo sa, že u otca nechce bývať a odmieta sa s ním aj stretnúť, pretože sa ho bojí, keďže ho fyzicky trestá, a v D. sa necíti dobre. Aj v minulosti musela maloletého presvedčať, aby sa nebránil styku, pričom úplný zlom v postoji dieťaťa nastal práve dňa 31.08.2024, keď mu otec odovzdal rozsudok, čo dieťa vnímalo ako podraz zo strany otca. Maloletý, ktorý odmietal už pôvodný rozsah styku, sa k rozšírenej striedavej starostlivosti postavil úplne negatívne a momentálne sa s otcom nechce vôbec stretnúť. Tento svoj postoj dieťa opakovane vyjadrilo otcovi formou SMS správ aj telefonicky, pričom ho nezmenilo ani pod vplyvom citového vydierania a nátlaku zo strany otca, a nezmenilo ho ani po tom, čo mu matka primerane jeho veku vysvetlila, že súd nariadil výkon rozhodnutia a hrozí nútený výkon či jej trestnoprávna zodpovednosť. Dieťa zo zúfalstva a strachu z núteného výkonu dokonca z vlastnej iniciatívy kontaktovalo komisára pre deti a požiadalo ho o pomoc, pričom celá situácia naňho vplýva veľmi nepriaznivo, je vystresované a opakovane sa vyjadrilo, že ak ho prinúti ísť k otcovi, fyzicky ublíži sebe alebo jemu. Ona dieťaťu v styku s otcom nebráni, iba tlmočí jeho postoj, a upozornila, že vzťahy sú tak vážne narušené, že okamžitý nútený výkon rozhodnutia by vážne ohrozil psychické zdravie a vývin dieťaťa. Nadviazanie styku si podľa nej vyžaduje prípravu, a preto považuje za nutné, aby sa oprávnený aj dieťa najskôr podrobili výchovným opatreniam vo forme psychologického poradenstva, ktoré už boli súdom nariadené v inom konaní (č. 15P/154/2024), a ktoré by mohli napomôcť usporiadaniu vzťahov, nakoľko násilné odlúčenie od matky by mohlo zanechať na psychike dieťaťa dlhodobé následky. Maloletý preukázateľne trpí kombinovanou formou ADHD a špeciálnymi poruchami učenia (dyslexia, dysgrafia, dysortografia) na podklade nezrelosti CNS, pričom oprávnený tieto diagnózy ignoruje, zosmiešňuje a neprikladá im váhu. Súd prvej inštancie v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia nevykonal ňou opakovane navrhované dôkazy a nezisťoval názor maloletého dieťaťa, hoci ide o dôležitý dôkaz potrebný na zistenie rozhodných skutočností. Už v základnom konaní o zmenu zverenia (sp. zn. 20P/46/2022) nebola zabezpečená možnosť, aby maloletý nezávisle a bez ovplyvňovania vyjadril svoj názor, pretože otec dieťa pred výsluchom uviedol do omylu tvrdením, že sa bude týkať len letných prázdnin, a vyvíjal naň psychický nátlak tým, že dovolenku podmienil „správnymi“ odpoveďami. V aktuálnom konaní o výkon rozhodnutia (sp. zn. 15Em/1/2022) nebol názor dieťaťa zisťovaný vôbec, pretože oprávnený nesúhlasil s tým, aby kolízny opatrovník vykonal pohovor s dieťaťom v školskom zariadení bez prítomnosti rodičov (s čím ona súhlasila), a súd nezistil názor dieťaťa ani iným spôsobom. Tým došlo k závažnému zásahu do práv dieťaťa, ktoré má už 10 rokov a je dostatočne rozumovo vyspelé na to, aby vyjadrilo svoj postoj k realizácii striedavej starostlivosti. Následkom nevykonania tohto kľúčového dôkazu bol skutočný stav zistený nesprávne a neúplne a súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Záverom argumentovala, že súd musí pri rozhodovaní a výkone rozhodnutia prihliadať na najlepší záujem dieťaťa, pričom tento záujem nemožno vyhodnocovať len formálne, ale treba zohľadniť aj názor dieťaťa, jeho bezpečie, stabilitu prostredia, emocionálne väzby a riziko vystavenia konfliktu lojality.

4. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu povinnej navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil v celom rozsahu. Povinná viac ako dva roky ignorovala konania vedené súdom vo veci zmeny zverenia, výsledkom ktorého bol rozsudok zo dňa 04. 07. 2024, spis. zn. 20P/46/2022, v zmysle ktorého súd zmenil rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II spis. zn. 49P/80/2017 zo dňa 30. 05. 2018. Týmto rozhodnutím súd upravil cyklus starostlivosti, správu majetku a vyživovaciu povinnosť, pričom povinná rovnako prehliadala konania aj v dvoch ďalších veciach súvisiacich s maloletým. Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, spis. zn. 20P/46/2022 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.08.2024. Rozsudok nadobudol právoplatnosť fiktívou

doručenia, pretože si povinná neprevzala poštovú zásielku v odbernej lehote. Povinná nepredložila žiadny dôkaz o tom, že by jej rozhodnutie nebolo zaslané, pričom zo súdneho spisu vyplýva, že poštu vedome odmietala s iracionálnymi odkazmi, napríklad že nevládze. Argumentáciu právnej zástupkyne povinnej označil za prvoplánovú a právne nepodloženú, nakoľko sa spolieha len na tvrdenia povinnej bez toho, aby nahliadla do spisu, či preverila doručovanie na pošte. Doručovanie prebehlo v súlade s Civilným sporovým poriadkom, a preto je odvolanie povinnej nedôvodné. Vo vzťahu k tvrdeniu o nerešpektovaní participačného práva dieťaťa uviedol, že ide o čisto subjektívne tvrdenie povinnej, keďže pohovor s maloletým dňa 16.05.2024 bol riadne vykonaný a jeho účasť zabezpečil on. Pohovor mal. C. vykonal dňa 27.12.2024 Úrad komisára pre deti a rovnako kolízny opatrovník dňa 19.12.2024. Kontaktovanie kolízneho opatrovníka zo strany povinnej bolo pritom reakciou na pokus oprávneného spojiť sa so synom prostredníctvom jej právnej zástupkyne, nakoľko povinná mu zablokovala všetky komunikačné prostriedky. Povinná obmedzila osobný kontakt okamžite po oboznámení sa s rozsudkom a opakovane vystavovala maloletého konfliktu lojality, pričom simulovala smrteľné choroby ako rakovina či infarkt, čím syna vystavovala strachu o jej život. Na nevhodné správanie povinnej upozornila už súdna znalkyňa Mgr. Irena Korimová v posudku č. 5/2023. Súd prvej inštancie postupoval správne a v súlade s Metodikou MS SR, keď nezisťoval názor dieťaťa priamo, nakoľko mu bol známy negatívny vplyv matky a zisťovanie názoru by mohlo dieťaťu spôsobiť ujmu. Stretávanie so synom prebiehalo ešte počas augusta 2024 bez problémov a maloletý nevykazoval náznaky nevôle, čo sa zmenilo až po tom, ako sa matka oboznámila s rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 20P/46/2022. Do septembra 2024 mal so synom plnohodnotný vzťah. Povinná však zneužíva syna na nátlak, neguje otca ako rovnoprávneho rodiča, čím syna psychicky týra. Povinná naďalej neplní právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie a bráni oprávnenému vo výkone jeho práv počnúc dňom 02.09.2024, a to z dôvodov výlučne na jej strane. Vzhľadom na existujúci stav bolo rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, spis. zn. 15P/154/2024, uložené obom rodičom a maloletému povinnosť zúčastniť sa výchovného opatrenia v Centre pre deti a rodiny Pezinok - Harmónia a TENENET, o.z.. Citovaný rozsudok je právoplatný a vykonateľný z dôvodu vzdania sa práva odvolania všetkými účastníkmi konania vrátane matky, ktorá priamo na pojednávaní potvrdila pravdivosť zistení súdu a potrebu odborného poradenstva. Na deň 26.02.2025 bola zorganizovaná prípadová konferencia za účasti dotknutých subjektov, pričom predchádzajúca konferencia bola zrušená z dôvodov na strane povinnej. V záujme objektivizácie stavu oprávnený ďalej oznámil, že požiadal o pomoc pri riešení situácie aj školu, ktorú maloletý navštevuje, konkrétne H. I. J. I. A. K. G.. Škola v spolupráci s UPSVR Dunajská Streda umožnila kontakt oprávneného so synom dvakrát, pričom stretnutia prebiehali pod kontrolou školského psychológa. Syn sa na konci stretnutí rozlúčil, jedenkrát aj objatím, no tieto stretnutia vyvolali u povinnej nevôľu, ktorú prezentovala mailom i nútenou absenciou dieťaťa v škole. Po druhom stretnutí dňa 13.02.2025 povinná ospravedlnila absenciu syna chorobou, avšak nedoložila potrebné potvrdenia, čo viedlo k tomu, že maloletý má neospravedlnené vyučovacie hodiny a vec bola postúpená príslušným orgánom. Tvrdenia povinnej o údajnom únose syna, či nepovolenom vstupe do školy označil za nepravdivé a účelovo negatívne. Reagoval tiež na návrh právnej zástupkyne povinnej zastaviť výkon rozhodnutia podľa § 390 písm. a/ a c/ Civilného mimosporového poriadku. Je nepochybné, že si povinná uvedomuje dôvody svojho konania a existujúci problém, pričom odvolanie podala bezdôvodne. Právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie si neprevzala v odbernej lehote a rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 20P/46/2022 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24. 08. 2024. Neexistujú teda dôvody pre zastavenie výkonu rozhodnutia.

5. Povinná v odvolacej replike k vyjadreniu oprávneného uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižava obsahu svojho odvolania a navrhla, aby odvolací súd rozhodol v zmysle jej návrhov uvedených v odvolaní. Naďalej tvrdila, že jej nebol riadne doručený rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. 20P/46/2022 zo dňa 04.07.2024 z dôvodu jej dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu a striktného odporúčania lekárov vyhýbať sa stresovým situáciám, ktoré jej bránili preberať súdne zásielky. Niektoré zásielky boli vrátené súdu bez toho, aby bola upovedomená o ich uložení na pošte. V otázke participačného práva dieťaťa zotrvala na stanovisku, že výsluch maloletého dňa 16.05.2024 neodzrkadľoval jeho autentický názor, nakoľko bol pred výsluchom uvedený do omylu a ovplyvňovaný otcom. Pohovory, na ktoré sa odvolávala právna zástupkyňa oprávneného (na Úrade komisára pre deti dňa 27.12.2024 a s kolíznym opatrovníkom dňa 19.12.2024), boli vykonané až po vydaní napadnutého uznesenia o výkone rozhodnutia, a preto nemohli byť pri jeho vydaní zohľadnené. Záznam z telefonického pohovoru zo dňa 19.12.2024 potvrdzoval jednoznačný odmietavý postoj dieťaťa k striedavej starostlivosti. Informácie sprostredkované školou nepovažovala za dostatočne relevantné na posúdenie vnútorných pocitov dieťaťa a trvala na tom, že bez zistenia autentického názoru nie je možné

zohľadniť jeho najlepší záujem. Dôrazne odmietla tvrdenia o psychickom týraní dieťaťa a uviedla, že k zmene postoja mal. C. k otcovi došlo bez jej vplyvu, predovšetkým následkom meritórneho rozhodnutia vo veci č. 20P/46/2022 a nevhodného správania otca. Vzťah dieťaťa k otcovi označila za vážne narušený. Namietla vhodnosť vynútených stretnutí na pôde školy počas vyučovania, ktoré podľa nej spôsobili synovi psychickú nepohodu, zdravotné ťažkosti a viedli k vymeškaniu vyučovania. Poprela tvrdenie otca, že rozsudok súdu vo veci č. 15P/154/2024 o výchovnom opatrení je právoplatný. Proti tomuto rozsudku podala dňa 05.02.2025 v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom Krajský súd Trnava doposiaľ nerozhodol.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom, povinnou (§ 359 Civilného sporového poriadku v spojení s § 372 Civilného mimosporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 377 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), ktoré ale nezistil, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie povinnej proti výroku I. a III. nie je dôvodné, rozhodnutie súdu prvej inštancie je v daných častiach vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku), pričom v tejto časti vychádzal zo skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 Civilného sporového poriadku).

7. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo nariadenie výkonu rozhodnutia – rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 20P/46/2022-329 zo dňa 04.07.2024, ako aj rozhodovanie o návrhu povinnej na zastavenie vykonávacieho konania, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol napadnutým výrokom III.

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky na nariadenie výkonu rozhodnutia, najmä či exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, tiež, či boli splnené podmienky na zastavenie konania o výkon rozhodnutia.

9. Podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd nezistil dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo potrebné podľa súdu prvej inštancie návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vyhovieť napriek nesúhlasu povinnej. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie výkonu rozhodnutia a súčasne pre zastavenie predmetného konania a v častiach týkajúcich sa napadnutých výrokov dostatočne vyložil z akých dôvodov návrhu oprávneného vyhovel, a naopak návrh povinnej zamietol. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty povinnej nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa nasledovné:

11. Podľa § 370 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

12. Podľa § 373 Civilného mimosporového poriadku na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

13. Podľa § 376 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

14. Podľa § 377 Civilného mimosporového poriadku súd rozhodne o nariadení výkonu rozhodnutia alebo o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia do šiestich mesiacov od začatia konania.(1) Proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.(2) Odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.(3)

15. Podľa § 390 ods. 1 písm. a/ Civilného mimosporového poriadku súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak sa exekučný titul dovedy nestal vykonateľným.

16. Podľa § 3 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z. z. súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu.

17. Podľa § 62 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy (ďalej len „Spravovací a kancelársky poriadok“) len čo súdny tajomník alebo iný poverený zamestnanec súdu zistí, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, vyznačí v aplikácii deň, keď rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Ak nadobudlo rozhodnutie právoplatnosť len čiastočne, v zázname sa to presne vyjadří. Podanie návrhu na doplnenie rozhodnutia nie je prekážkou na vyznačenie právoplatnosti. Ak je to po vyznačení právoplatnosti potrebné, zabezpečí súdny tajomník bezodkladné predloženie rovnopisu rozhodnutia opatreného doložkou právoplatnosti učtárni.(1)

18. Podľa § 62a veta prvá vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy (ďalej len „Spravovací a kancelársky poriadok“) primerane ako v § 62 sa postupuje aj v prípade vyznačovania vykonateľnosti.

19. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutom výroku I. vecne správne, zákonné a založené na úplnom a presvedčivom zistení skutočného stavu. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že v konaní existuje právoplatný a vykonateľný exekučný titul – rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 20P/46/2022-329 zo dňa 4. júla 2024, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24. augusta 2024, a ktorý sú účastníci daného konania, teda aj matka ako povinná, povinní rešpektovať. Súd prvej inštancie pri nariadení výkonu rozhodnutia vychádzal z vyznačenej právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu v základnom konaní, z ktorého vzišiel. V súlade s vyššie citovaným § 62 ods. 1 a 62a Spravovacieho a kancelárskeho poriadku po zistení nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia bola skutočnosť vyznačená v informačnom systéme súdu, pričom vyznačenie právoplatnosti nie je viazané na ďalšie procesné úkony účastníkov a predstavuje oficiálne potvrdenie právneho stavu rozhodnutia. Súd prvej inštancie mal preto k dispozícii exekučný titul opatrený riadne vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, z ktorej bol povinný vychádzať, a za daného procesného stavu nemal zákonný dôvod spochybňovať jej správnosť, ani odkladať výkon rozhodnutia. Súd prvej inštancie na tento stav potom správne nadviazal konštatovaním, že exekučný titul je formálne aj materiálne vykonateľný, a že v konaní nevyšla najavo žiadna skutočnosť, ktorá by tento právny stav spochybnila.

20. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že v konaní o výkone rozhodnutia nie je jeho úlohou, ani úlohou súdu prvej inštancie preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, prehodnocovať dôvody zmeny zverenia maloletého dieťaťa, ani sa zaoberať námietkami, ktoré svojou povahou patria výlučne do základného konania. Predmetom preskúmania v predmetnom konaní o nariadení výkonu rozhodnutia po podaní návrhu pred samotným vykonaním exekučného titulu je výlučne posúdenie, či exekučný titul spĺňa atribúty právoplatnosti a vykonateľnosti, a či povinný rodič dobrovoľne plní povinnosti, ktoré mu boli uložené.

21. Zo skutkových zistení, ku ktorým správne dospel súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, jednoznačne vyplynulo, že povinná si uloženú povinnosť dlhodobo a systematicky neplnila, a to ani po opakovaných výzvach súdu, opatrovníka a po upozorneniach na možné následky neplnenia, čo povinná ani v odvolacom konaní relevantným spôsobom nespochybnila. Z predchádzajúceho priebehu konania bolo zároveň zrejmé, že povinná nerešpektovala ani skoršiu rodičovskú dohodu a opakovane bránila realizácii styku otca s maloletým dieťaťom. Súd prvej inštancie preto postupoval zákonným a primeraným spôsobom, keď pred nariadením výkonu rozhodnutia v inom konaní (vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 15P/154/2024) využil dostupné miernejšie prostriedky intervencie, vrátane nariadenia výchovného opatrenia, spolupráce so školským zariadením pri zabezpečení kontrolovaných kontaktov dieťaťa s otcom, ako aj súčinnosti opatrovníka a odborných psychologických služieb. Keďže ani tieto opatrenia nevedli k dobrovoľnému plneniu povinností a striedavá osobná starostlivosť sa nerealizuje, ani akýkoľvek styk otca s maloletým, bol postup súdu prvej inštancie, teda nariadenie výkonu rozhodnutia v súlade so zákonom a účelom vykonávacieho konania.

22. Odvolací súd sa podrobne zaoberal odvolacími námietkami matky, najmä tvrdením, že exekučný titul – rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 20P/46/2022-329 zo dňa 04.07.2024, jej nebol doručený, a preto nie je právoplatný a vykonateľný. Takéto tvrdenie sa ukázalo ako nepreukázané, pretože povinná nepredložila žiadny dôkaz o tom, že by doručovanie prebehlo nesprávne a účinky doručenia nastali fikciou, keďže si povinná exekučný titul doručovaný prostredníctvom poštového podniku neprevzala v odbernej lehote. Odvolací súd nemá pochybnosti o formálnej, ani materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Odvolací súd dopĺňa, že z pripojeného spisového materiálu týkajúceho sa konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 20P/46/2022 jednoznačne vyplýva, že doručovanie predmetného rozsudku prebiehalo v súlade s § 106 Civilného sporového poriadku, pričom súd prvej inštancie doručoval rozhodnutie na adresu povinnej evidovanú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky, na ktorej sa aj zdržiavala, čo povinná ani nenamietala. Povinná si doručované zásielky, ani exekučný titul v odbernej lehote neprevzala, v dôsledku čoho nastali účinky fikcie doručenia podľa § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Povinná v konaní nepreukázala žiadnu objektívnu okolnosť, ktorá by spochybňovala zákonnosť doručovacieho postupu súdu v danom konaní, ani hodnovernosť doručovacej dokumentácie založenej v spise.

23. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že samotná skutočnosť, že si účastník konania zásielku neprevezme, nemôže viesť k záveru o neúčinnosti doručenia, pokiaľ sú splnené zákonné podmienky pre uplatnenie fikcie doručenia. Procesná zodpovednosť za sledovanie doručovacej adresy a preberanie súdnych zásielok spočíva na účastníkovi konania. Pokiaľ povinná svoju argumentáciu opiera o nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 340/2019, odvolací súd považuje za nevyhnutné uviesť, že skutkové a právne závery tohto nálezu nie sú na posudzovaný prípad aplikovateľné. V uvedenom náleze Ústavný súd SR posudzoval situáciu, v ktorej žalovanému nebola preukázaná žiadna vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní, a práve absencia tejto vedomosti bola nosnou premisou ústavnoprávneho záveru o porušení práva na spravodlivý proces. Ústavný súd SR konštatoval, že povinnosť súdu vyčerpať všetky úkony smerujúce k doručeniu žaloby na skutočný pobyt žalovaného, vrátane pokusu o doručenie na pracovisko, sa uplatní najmä vtedy, ak účastník o konaní nevedel. V preskúmvanej veci však takáto skutková situácia daná nebola. Zo obsahu pripojeného stavu naopak vyplynulo, že povinná mala o konaní o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému preukázateľnú, dlhodobú vedomosť. Povinná so súdom komunikovala, reagovala na procesné úkony, bola zapojená do dokazovania a podrobila sa spolu s maloletým znaleckému vyšetreniu, pričom jej bol známy účel tohto dokazovania, aj predmet prebiehajúceho konania. Za týchto okolností nemožno hovoriť o situácii, v ktorej by sa povinná o existencii konania dozvedela až dodatočne alebo náhodným spôsobom.

24. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na úvahy obsiahnuté v odôvodnení uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 340/2019, z ktorých vyplýva, že uplatnenie prísnejšieho režimu doručovania vrátane fikcie doručenia nemožno samo osebe považovať za ústavne problematické v situáciách, keď sú v konaní zistené okolnosti nasvedčujúce tomu, že účastník mal o prebiehajúcom súdnom konaní vedomosť. V takom prípade Ústavný súd v kontexte posudzovanej veci zdôraznil význam procesnej zodpovednosti účastníka prispôbiť svoje správanie tejto vedomosti a využiť dostupné procesné možnosti na zabezpečenie riadneho doručovania súdnych písomností. Za tejto situácie preto nemožno vyvodiť záver o porušení práva povinnej na spravodlivý proces, ani o nezákonnosti fikcie

doručenia. Skutočnosť, že povinná zásielky nepreberala, ide výlučne na jej procesnú zodpovednosť a nemôže spôsobiť neúčinnosť doručenia ani spochybniť nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia.

25. Odvolací súd preto uzatvára, že rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 20P/46/2022-329 zo dňa 04.07.2024 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť riadnym spôsobom, v súlade s Civilným sporovým poriadkom a Civilným mimosporovým poriadkom, a je spôsobilým exekučným titulom. Námietaťka povinnej smerujúca k jeho nevykonateľnosti z dôvodu údajného nedoručenia tak nie je dôvodná.

26. Povinná v odvolaní namietala, že výkon rozhodnutia je fakticky nevykonateľný, pretože maloletý odmieta oprávneného, má z neho strach a jeho psychický stav znemožňuje realizáciu rozsudku. Súd prvej inštancie sa týmito tvrdeniami zaoberal a správne vysvetlil, že podľa právnej úpravy účinnej od 01.11.2023 sa v konaní o výkon rozhodnutia už nezisťujú tzv. ospravedlniteľné dôvody a odpor dieťaťa nie je právne relevantnou okolnosťou, ktorá by spôsobovala zánik povinnosti vykonať rozhodnutie podľa § 377 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku. Odvolací súd sa s týmto záverom v plnom rozsahu stotožňuje, pretože vykonávacie konanie neslúži ako revízia vzťahovej dynamiky medzi rodičom a dieťaťom a nehodnotí emocionálne väzby, ale zabezpečuje výkon právoplatného rozhodnutia súdu. Súd prvej inštancie v preskúmanom uznesení vyhodnotil, že z obsahu súdneho spisu, najmä z priebehu realizácie osobnej starostlivosti počas letných prázdnin roku 2024 a z následných skutkových okolností, vyplýva, že k zásadnej zmene postoja maloletého dieťaťa k oprávnenému došlo až po tom, ako sa povinná dňa 31.08.2024 oboznámila s obsahom rozsudku tvoriaceho exekučný titul. Súd prvej inštancie pritom poukázal na skutočnosť, že bezprostredne pred týmto momentom dieťa s otcom trávilo dlhšie časové obdobie, pričom ich vzťah nevykazoval známky odmietania. Súd prvej inštancie zároveň pri hodnotení tejto zmeny postoja správne vychádzal aj z odborných podkladov založených v spise, na základe ktorých konštatoval výrazný vplyv matky na formovanie postoja dieťaťa. Na tomto základe dôvodne dospel k záveru, že odmietavý postoj dieťaťa nebolo možné považovať za spontánny, ani za objektívnu prekážku výkonu rozhodnutia, ale za stav vzniknutý v nadväznosti na správanie povinnej po oboznámení sa s exekučným titulom.

27. Povinná v odvolaní tiež namietala porušenie participačných práv dieťaťa tvrdiac, že názor maloletého nebol zistený. Z preskúmaného rozhodnutia vyplýva, že názor dieťaťa bol zisťovaný v základnom konaní aj následne prostredníctvom pohovorov so školou, opatrovníkom a úradom komisára. Zároveň platí, že podľa § 116 Civilného mimosporového konania zisťovanie názoru dieťaťa nie je povinné, pokiaľ by sa priečilo účelu konania, a účelom vykonávacieho konania nie je znovuotváranie otázok rozhodnutých v základnom konaní, ale zabezpečenie plnenia povinnosti. Súd prvej inštancie preto zákonom zodpovedajúcim spôsobom vyhodnotil, že zisťovanie názoru dieťaťa už bolo realizované dostatočným spôsobom a jeho opakovanie by vzhľadom na vysokú mieru napätia mohlo byť pre dieťa nevhodné. Odvolací súd tento postup považuje za primeraný, šetrný a súladný s účelom konania a odvoláciu námietku preto považuje za nedôvodnú.

28. Odvolacia námietka povinnej smerujúca k údajnému psychickému týraniu dieťaťa zo strany oprávneného sa javí ako tvrdenie bez dôkazného podkladu a v rozpore so skutkovým stavom tak, ako vyplýva zo správy školy, zo správy opatrovníka, z vyjadrení psychologičky aj z predchádzajúceho priebehu realizovanej starostlivosti počas prázdnin. Súd prvej inštancie správne uviedol, že dieťa sa ešte v lete 2024 u otca cítilo dobre, trávilo s ním čas bez známk úzkosti a svoju nevlôľu začalo prejavovať až po tom, ako mu matka predostrela rozsudok. Odvolací súd nemá dôvod tento záver spochybniť, keďže korešponduje s priebehom konania aj s ďalšími listinnými dôkazmi.

29. Rovnako nedôvodná je aj námietka povinnej, podľa ktorej súd prvej inštancie neúplne zistil skutočný stav veci. Súd prvej inštancie vykonal všetky zákonom vyžadované úkony, povinnú opakovanu predvolával, umožnil jej uplatniť procesné práva a poskytol jej všetok potrebný priestor. Samotná skutočnosť, že povinná dlhodobo ignorovala pojednávania, nepreberala zásielky, nedostavovala sa ani na nariadené výchovné opatrenie a neposkytovala súčinnosť, nemôže byť vyhodnotená ako pochybenie súdu, ale ako dôsledok jej vlastného procesného postoja. Súd prvej inštancie pritom podrobne vyhodnotil všetky dostupné dôkazy, vrátane dokumentácie základného konania (správ školy, opatrovníka, znaleckého posudku) a vyjadrení účastníkov, a následne dospel k presvedčivému záveru, že exekučný titul je vykonateľný a povinná povinnosť, ktorá jej z neho vyplýva, neplní.

30. V nadväznosti na uvedené závery súd prvej inštancie postupoval správne, keď návrh povinnej na zastavenie vykonávacieho konania zamietol, keďže povinná uplatnila skutočnosti, ktoré neboli spôsobilé tento postup odôvodniť. Ako už odvolací súd uviedol, exekučný titul spĺňa všetky predpoklady vykonateľnosti a povinná svoju povinnosť dlhodobo a vedome neplní, pričom skutočnosti, na ktoré poukázala v súvislosti s návrhom na zastavenie výkonu, už boli odvolacím súdom vyhodnotené v rámci posúdenia vykonateľnosti exekučného titulu a existencie objektívnych prekážok výkonu rozhodnutia, pričom z nich nevyplýva zánik povinnosti, ani jej dočasná nevykonateľnosť v zmysle § 377 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku. Súd prvej inštancie preto nemal splnené zákonné podmienky na zastavenie vykonávacieho konania.

31. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výrokov I. a III. o nariadení výkonu rozhodnutia a o zamietnutí návrhu povinnej na zastavenie vykonávacieho konania ako vecne správne.

32. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, keď o náhrade trov tohto odvolacieho konania bude rozhodnuté až v rozhodnutí, ktorým sa bude končiť konanie vo veci samej v súlade s § 52 až § 58 Civilného mimosporového poriadku.

33. a Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 Civilného sporového poriadku možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).